

LEÇON 4

4 LEÇON QUATRE Les Picard vont au ZOO

Mme P: * Jean, tu es prêt?

J: Oui, maman, mais je cherche encore un pull-over.

Mme P: Non, ce n'est pas vrai, tu ne cherches pas, tu joues. André, tu prépares les sandwiches pour les enfants?

M. P: Non, j'écoute la radio. On donne les résultats des matchs de football.

Mme P: Est-ce que Simone aide Jean à chercher son pull?

M. P: Non, elle est dans la salle de bains, elle lave le chat.

Mme P: Michel, tu n'écoutes pas la radio, j'espère!

M: Non, maman, je regarde la télévision.

Mme P: Encore devant la télé.
Ce n'est pas possible!
Nous restons à la maison!

SIMONE LAVE LE CHAT

MÉCANISMES

Qu'est-ce que tu fais, Michel?

Je cherche une revue russe.

Tu aimes les langues?

Oui, j'étudie le russe à l'école et je parle déjà assez bien allemand.

Qu'est-ce que tu fais, Simone?

Je travaille.

Tu aides maman?

Non, j'aide ma grand-mère à préparer le dîner.

Jean travaille aussi?

Non, il ne travaille pas, il mange des bonbons dans la salle de bains.

Et vous, qu'est-ce que vous faites, monsieur Picard?

Je regarde un match de football.

JEAN MANGE DES BONBONS

* madame Picard - monsieur Picard - Jean - Michel

Salut, Pierre, ça va?

Měli byste také vědět, že Francouzi si při setkání velmi často podávají ruce. Nepodat ruku by mohlo znamenat, že váš vztah k dotyčné osobě je chladný. Mezi dobrými přáteli je zvykem se při setkání políbit na tváře. Do tohoto pozdravu se však raději nenuťte a vyčkejte.

ZAPAMATUJTE SI

Les Picard* vont au ZOO.
Je suis prêt.
Ce n'est pas vrai.
On donne les résultats de...
Simone aide Jean à chercher son pull.
Il regarde la télévision.
Ce n'est pas possible.
J'aime étudier les langues.

Picardovi jdou do ZOO.
Jsem připraven.
To není pravda.
Dávají výsledky...

Simona pomáhá Janovi hledat svetr.
Dívá se na televizi.
To není možné.
Rád studuji jazyky.

MLUVNICE

MLUVNICE

1. Množné číslo

a) Člen a podstatná jména

Ve výslovnosti se tvary množného čísla podstatných jmen liší od čísla jednotného většinou pouze tvarem členu. Koncové **-s**, které se zpravidla v množném čísle přidává k jednotnému číslu podstatných a přídavných

jmen, se totiž nevyslovuje a je jen formálním znakem v písmu. Je tedy nezbytné hned od začátku pečlivě rozlišovat jednotné a množné číslo členů.

le	LES [lɛ]	un	DES [dɛ]
l'			
la			
une			

le bonbon [ləbɔ̃bɔ̃] - les bonbons [ləbɔ̃bɔ̃]
la table [latab^l] - les tables [lətab^l]

Tvary **LES** [lɛ] a **DES** [dɛ] vyslovujeme se zavřeným [ɛ].

Začíná-li podstatné jméno samohláskou nebo **h** němým, váže se koncové **-s** členu jako [z]:

l'école - les écoles [ləzɛkɔl]
l'étudiant - les étudiants [ləzɛtjüdjɑ̃]

b) Přídavná jména

Stejně jako u podstatných jmen, tak i u přídavných jmen se množné číslo tvoří v pravopise přidáním koncovky **-s**, která se nevyslovuje:

l'étudiant tchèque - les étudiants tchèques [ləzɛtjüdjɑ̃ʃɛk]
une revue russe - des revues russes [dɛʁəvyr̥ys]

Poznámka

Pokud podstatné nebo přídavné jméno již na **-s** končí v jednotném čísle, nepřidává se **-s** v čísle množném.

un Français - des Français
un étudiant anglais - des étudiants anglais

2. Slovesa 1. třídy - vzor: p a r l e r

Podle koncovek infinitivu se rozlišují ve francouzštině tři slovesné třídy. Do první třídy (infinitiv zakončen na **-er**) patří většina francouzských sloves.

Koncovky přítomného času připojujeme ke kmeni, který dostaneme odtržením koncovek **-er** od infinitivu:

parl	ER	je	par ^l	E	nous	par ^l	ONS
		tu		ES	vous		EZ
		il		E	ils		ENT

Ve výslovnosti jsou však tvary přítomného času vzoru **parler** jednodušší než ve formě psané: koncovky celého jednotného čísla a 3. osoby množného čísla se nevyslovují, takže zvukově se rozlišují pouze tři tvary: [parl], [parlō], [parlɛ]:

je parle	[žə]	nous parlons	[nuparlō]
tu parles	[tū]	vous parlez	[vuparlɛ]
il parle	[il parl]	ils parlent	[il parl]
elle parle	[el]	elles parlent	[el parl]

Všimněte si, že koncovka 2. osoby množného čísla se vyslovuje jako závěrné e, stejně jako koncovka infinitivu:

vous parlez [vuparlɛ]	-EZ
parler [parlɛ]	-ER

U sloves začínajících na samohlásku nebo na němé **h** (jako např. **écouter**, **habiter**) je třeba dát pozor na povinné vázání a elizi:

j'écoute [žɛkut]	nous écoutons [nuzɛkutō]
tu écoutes [tūɛkut]	vous écoutez [vuzɛkutɛ]
il écoute [ilɛkut]	ils écoutent [ilzɛkut]
elle écoute [elɛkut]	elles écoutent [elzɛkut]

U těchto sloves se i ve výslovnosti rozlišuje 3. osoba jednotného čísla od 3. osoby množného čísla. Koncové **-s** osobního zájmena se totiž váže s počáteční samohláskou slovesa a zní jako [z]: [ilzɛkut].

Srovnajte:

	∅	∅ / Z
il parle	[ilparl]	il écoute [ilɛkut]
ils parlent	[ilzparl]	ils écoutent [ilzɛkut]
elle donne	[eldon]	elle habite [elabit]
elles donnent	[elzdon]	elles habitent [elzabit]
il travaille	[iltravaj]	il étudie [ilɛtūdi]
ils travaillent	[ilztravaj]	ils étudient [ilzɛtūdi]

3. Nepravidelné sloveso **a l l e r** jít, jet

Sloveso **aller** sice končí v infinitivu na **-er** jako **parler**, ale časuje se nepravidelně. Zatím se naučíme jen 3. osobu množného čísla: **ils vont**.

Ils vont à l'école.	<i>Jdou do školy.</i>
Elles vont au ZOO.	<i>Jdou do ZOO.</i>